

banken imidlertid at sælge ud af sine egne Obligationer. Hermed fortsatte den, indtil dens Fondsbeholdning var nedbragt fra 150 Mill. Kr. til det normale Beløb af omkring 50 Mill. Kr. Men saa skete der det, at Nationalbanken overtog en Post Obligationer fra Krisefonden. Det var med Henblik herpaa, Forespørgerne ønskede at vide, om man nu i Strid med Krisefondens Formaal vilde »fortsætte Obligations-salget, yderligere trykke Kurserne, yderligere forhøje Renten ved Hjælp af Krisefondens Midler«.

I Tilslutning hertil paataktes det, at Rigsdagens Finansudvalg, saa vidt Taleren bekendt, ikke havde modtaget de *Beretninger*, som Krisefondens Bestyrelse ifølge Loven skulde afgive til Handelsministeren, og som af denne skulde sendes videre til Finansudvalgene. Heller ikke syntes man at have taget Hensyn til Lovens Bestemmelser om, at et af Krisefondens Medlemmer skulde være Jurist, og at ingen af Medlemmerne maatte have Sæde i Rigsdagen. Hvad det sidstnævnte Punkt angik, ønskede Forespørgerne at vide, med hvilken Hjemmel Handelsministeren havde udnævnt Lands-tingsmand, Nationalbankdirektør *Bramsnes* til Formand for Krisefondens Bestyrelse.

Handelsministeren udtalte, at han kunde besvare den stillede Forespørgsel med et klart Nej. Loven af 11. Maj 1935 om Laan vedrørende Henstandsydelse m. v. havde bestemt, at Krisefondens Virksomhed skulde ophøre ved Udgangen af April 1936. Fonden var altsaa fraadt i Likvidation, og Ministeren fandt det derfor naturligt, at den i Januar 1937 havde overdraget Nationalbanken for 13 Mill. Kr. Obligationer, ogsaa i Betragtning af, at Statens Risiko derved begrænsedes. I øvrigt havde man fra *Nationalbankens* Side gjort gældende, at der knytter sig en vis Interesse til, at Krisefondens Skyld til Nationalbanken ikke i alt for lang Tid bliver staaende uændret i Bankens Balance. Naar Landets Pengevæsen bedømmes i Udlandet, vil en saadan betydelig, gennem længere Tid ubevægelig Post paa Bankens Balance blive betragtet med nogen Mistillid som et indfrosset Tilgodehavende, der i givet Fald kan svække Bankens Likviditet. Efter hvad der var meddelt Ministeren af Nationalbanken, laa den fra Krisefonden overtagne Obligationsmængde praktisk talt urørt i Nationalbankens Kælder, og Overtagelsen af de paagældende Obligationer havde heller ikke givet Anledning til noget ekstraordinært Salg af Bankens øvrige Obligationsbeholdning. »Banken hævder i det hele, at den stedfundne Overførelse af Obligationer fra Krisefonden til Banken ikke har nogen Forbindelse med Spørgsmaalet om Nationalbankens Salg af Obligationer. Dette sker i øvrigt, vil jeg gerne bemærke, ikke ved Udbud af Obliga-